

Nr 252.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen angående tillfällig löneförbättring åt lärare vid lantmannaskolor; given Stockholms slott den 16 april 1917.

Under återopande av bifogade utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen medgiva,

att för beredande under läsåret 1917—1918 av tillfällig löneförbättring åt lärare vid statsunderstödda lantmannaskolor statsbidrag må från det under nionde huvudtiteln uppförda ordinarie förslagsanslaget till understöd åt lantmannaskolor, efter Kungl. Maj:ts beprövande i varje särskilt fall, utgå enligt följande grunder, med rätt för Kungl. Maj:t att utfärda de närmare föreskrifter, som för tillämpning av dessa grunder äro erforderliga:

1) Den tillfälliga löneförbättringen utgår

a) med högst 250 kronor för ordinarie kurs och högst 100 kronor för en andra årskurs samt därutöver med högst 200 kronor i familjetillägg till den, som vid läsårets början är anställd i egenskap av ordinarie lärare, under förutsättning att befattningshavaren vid denna tidpunkt har eget äkta barn, som icke uppnått 18 års ålder;

b) med högst 250 kronor för ordinarie kurs och högst 100 kronor för en andra årskurs till varje ordinarie lärare, som icke äger erhålla tillfällig löneförbättring enligt de i punkt a) angivna grunder; samt

c) med högst 200 kronor för ordinarie kurs och högst 100 kronor för en andra årskurs till varje icke ordinarie lärare, som har en tjänstgöringsskyldighet av minst 15 timmar i veckan.

2) Såsom bidrag till ifrågavarande tillfälliga löneförbättring utgå av det belopp, som för varje särskilt fall må komma att bestämmas,

två tredjedelar av statsmedel, under villkor att den återstående tredjedelen tillskjutes genom bidrag från orten, elevavgifter inräknade.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

K. Dahlberg.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 16 april 1917.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern SWARTZ,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena LINDMAN,
Statsråden: VON SYDOW,
STENBERG,
FALK,
HAMMARSTRÖM,
MÄRTEN ERICSSON,
ÅKERMAN,
CARLESON,
HANS ERICSON,
DAHLBERG.

Departementschefen statsrådet Dahlberg anförde:

Under anslagstiteln »undervisningsanstalter för jordbruk och lantmannanäringar» finnes upptaget ett ordinarie förslagsanslag till understöd åt lantmannaskolor å 200,000 kronor. Angående de från anslaget utgående statsbidrag till dylika skolor äro regler fastställda av riksdagen senast år 1915 samt av Kungl. Maj:t utfärdade genom kungörelse den 18 juni samma år. Statsbidrag utgår enligt dessa regler till lantmannaskola, anordnad enligt av Kungl. Maj:t och riksdagen antagna grunder, efter Kungl. Maj:ts beprövande och under förutsättning av visst elevantal med dels ett grundanslag av 2,000 kronor och dels tilläggsanslag av högst 3,000 kronor, vartill, då elevantalet överstiger 30, kan komma ytterligare högst 1,000 kronor för parallellundervisning. Om vid samma

skola hålles ytterligare en kurs under läsåret, kan under vissa förutsättningar av elevantal m. m. till den senare kursen erhållas dels ett grundanslag av 1,000 kronor och dels högst 1,000 kronor såsom tilläggsanslag ävensom ytterligare högst 1,000 kronor för parallellundervisning, då elevantalet i kursen överstiger 30. Såsom villkor för statsbidrags åtnjutande stadgas bland annat, att inom orten tillskjutes ett belopp, som med inräknaude av elevavgifterna uppgår till minst det belopp, varmed statsunderstödet överstiger grundanslaget.

Enligt reglementet för dessa skolor den 10 juni 1912 skall för lantmannaskola finnas en styrelse av minst fem personer, en vid skolan boende föreståndare samt lärare till det antal undervisningen kräver. Om lantmannaskola är förlagd till samma plats som folkhögskola samt har gemensamma lokaler och lärare med denna, må, där skolorna äro ställda under samma styrelse, endera skolans föreståndare kunna av styrelsen utses till rektor för båda skolorna. Styrelsen antager och entledigar föreståndare och lärare samt bestämmer deras avlöningsförmåner. Undervisningen skall förläggas till den årstid, som med hänsyn till förhållandena i orten finnes lämplig, och varje kurs skall fortgå minst 20 veckor. I regel börjar kursen omkring den 1 november men i några få skolor först på våren.

Med bestämmandet av lärarnas avlöningar har alltså staten icke något att skaffa, utan statsbidraget utgår efter alldeles särskilda grunder, vilka emellertid stödja sig på beräkningar angående skolornas utgifter. Dessa utgifter beräknades av 1907 års lantbruksundervisningskommitté till 8,750 kronor för ordinarie kurs, därav avlöningar till föreståndaren 3,000 kronor och förste läraren 2,000 kronor, i vartdera fallet jämte bostad. Till övriga lärare beräknades arvoden å sammanlagt 500 kronor. Det beräknades, att till dessa kostnader staten skulle bidraga med grundanslag och tilläggsanslag å tillhoppa 5,000 kronor samt att genom ortsbidrag, elevavgifter inräknade, skulle erhållas resten, 3,750 kronor. För en andra kurs beräknades år 1915 av dåvarande chefen för jordbruksdepartementet kostnaderna till 3,600 kronor, därav 1,000 kronor till vardera av föreståndaren och förste läraren, vilka alltså i detta fall skulle för 40 veckors undervisning uppbära inalles respektive 4,000 och 3,000 kronor jämte fri bostad. Han framhöll då, att dessa avlöningar motsvarade respektive lektors och adjunkts vid de allmänna läroverken begynnelseavlöning, ifall den fria bostaden finge anses uppvägd av det kommunala hyresbidrag, som plägar tillerkännas läroverkslärare. Av den till 3,600 kronor beräknade kostnaden för den senare kursen erhållas 2,000 kronor i statsbidrag och 1,600 kronor påräknas såsom ortsbidrag

och elevavgifter. Enär parallellundervisning kräver ökade lärarkrafter, bör denna ej anses medföra ökning i de förut anställda ordinarie lärarnas förmåner.

Under nuvarande prisförhållanden har lärarpersonalen vid lantmannaskolorna funnit det möta stora svårigheter att existera på de till dem utgående avlöningarna ävensom att uppehålla skolornas verksamhet och inkommit med framställningar, att staten måtte träda emellan för att bereda skolorna ökade statsbidrag.

Vid skånska lantbruksläraryöreningens sammanträde år 1916 enade sig sålunda föreningens närvarande medlemmar därom, att för handen varande dyrtid ovillkorligen krävde extra ekonomiska åtgöranden att snarast vidtagas till avhjälpande av såväl lärarpersonalens som skolornas ekonomiska svårigheter, om ej sådana risker skulle yppa sig, som ovillkorligen borde förebyggas, samt utsåg vissa kommitterade att utreda frågan och föra den vidare framåt. Bemälda kommitterade hava uti en till Kungl. Maj:t den 12 december 1916 ställd skrift anført, att, sedan sådan utredning i fråga om lärarlönerna gjorts, vilken oförtydligt visade behov av dyrtidstillägg för den redan på förhand svagt avlönade lärarpersonalen vid lantmannaskolorna, kommitterade infordrat utlåtanden jämte utredningar från rikets samtliga lantmannaskolor angående dyrtidsverkningarna vid respektive skolor. Då emellertid nämnda redogörelser jämte eventuella till Kungl. Maj:t ställda petitioner från skolornas styrelser, avsedda att sammanföras till gemensam petition, ej hunne anlända förrän senare, hava kommitterade, stödjande sig på redan förebragt utredning i fråga om lärarlönerna samt under framhållande, att penningvärdet nedgått med 30 à 40 procent, vilket i verkligheten måste vara liktydigt med nedsättning av statsanslaget med motsvarande procent från det belopp, som statsmakterna tidigare provat nödigt bevilja för upprätthållande av rikets lantmannaskolor, ansett sig böra hemställa, att Kungl. Maj:t täcktes föreslå riksdagen att medgiva höjning på grund av dyrtiden av det som understöd åt rikets lantmannaskolor beviljade anslaget på sådant sätt, att varje skola erhöles årligt tillskott, så länge dyrtiden varade, med 25 procent av dess ordinarie anslag till förstärkande av lärarlönerna och med 25 procent av samma anslag som bidrag till driftkostnaderna.

Vid skrivelsen voro fogade uträkningar över levnadskostnadernas stegring från år 1913 till år 1916, enligt vilka stegringen upptagits till 385 kronor för ogift lärare, då skolan består möblerad bostad jämte värme och lyse, till 1,187 kronor för gift lärare med tre barn under skolåldern samt till 1,727 kronor för gift lärare med tre barn i skol-

åldern, varvid i de bägge senare fallen förutsatts, att skolan består bostad men icke värme eller lyse.

Sedan lantbruksstyrelsen anbefallts att häröver avgiva utlåtande, har styrelsen i skrivelse den 15 december 1916, som inkom till jordbruksdepartementet den 8 januari 1917, anført följande:

»Ehuru visserligen ett fallande penningvärde medför en minskning i statsanslaget, anser lantbruksstyrelsen dock, att denna minskning uti ifrågavarande fall ingalunda får betraktas såsom lika stor som penningvärdets. Vissa skolornas utgifter, såsom hyresbelopp eller räntor för skolornas fastigheter, lärarnas pensionsavgifter m. fl. kostnader, hava icke ökats, och andra ökats endast obetydligt, varjämte en del inkomster, såsom arrenden av skolornas jordbruksfastigheter, elevavgifter m. fl. kunna höjas med penningvärdets sjunkande.

Att lärarna torde vara i behov av ett dyrtidstillägg och att en del omkostnader ökats, är emellertid obestriddigt, och lantbruksstyrelsen anser därför, att ett tillskott i skolornas årsanslag är behövt. Storleken av det tillskott, som kan anses erforderligt för att skolornas ekonomi ej skall bliva lidande, är med den utredning, som nu föreligger, svår att avgöra.

Enligt vad som kommit till lantbruksstyrelsens kännedom har en framställning om dyrtidstillägg, sådan som den nu avgivna, gjorts av svenska folkhögskolans lärarförening för lärarna vid folkhögskolorna. Här föreligger en något fullständigare utredning, och är behovet av folkhögskolornas dyrtidstillägg beräknat till 75,000 kronor. Därvid har dock endast ifrågasatts dyrtidslönstillägg åt lärarna, varemot något sådant för skolornas övriga utgifter ej begärts. Dyrtidstillägget åt lärarna är upptaget till 250 kronor, där endast vinterkurs förekommer, och 100 kronor ytterligare för sommarkurs samt 200 kronor därutöver till familjeförsörjare. Med hänsyn till att folkhögskollärarnas antal är större än lärarnas vid lantmannaskolorna, torde efter samma beräkningsgrund för dyrtidstillägget i förevarande fall omkring 40,000 kronor vara erforderligt. Detta utgör ungefärligen 20 procent av skolornas statsanslag, eller samma höjning i anslagen, som svenska folkhögskolans lärarförening i sin framställning föreslagit.

En dyrtidshjälp av 250 kronor för ogift och 450 kronor för gift lärare kan visserligen förefalla obetydlig, om man jämför denna summa med de av sökandena anförda belopp, varmed dyrtiden ökat levnadskostnaderna. Men det måste ihågkommas, att lärarnas löner äro avsedda för ett arbete, som omfattar fem månader, och att de i allmänhet äro hänvisade till inkomster utöver dem, de uppbära såsom lärare vid lantmannaskolor. Under sådana förhållanden bör givetvis icke hela den behöfliga inkomstökningen bestridas av lantmannaskolorna.

Såsom villkor för dyrtidstillägget borde enligt de grunder, som nu äro gällande för statsanslags beviljande till lantmannaskolor, ett ökat ortsbidrag krävas. I allmänhet uppgår detta till $\frac{2}{5}$ av statsanslaget eller $\frac{2}{3}$ av det för skolan behöfliga understödet. Vid skolor, som hava över 30 elever, och där sålunda statsanslag för parallellkurs beviljas, uppgår dock ortsbidraget till $\frac{2}{3}$ av statsbidraget eller $\frac{2}{5}$ av sammanlagda understödet. Under sådana förhållanden kan emellertid en fordran på ökning av ortsbidraget med samma belopp som statens dyrtidsanslag icke skäligen begäras, då staten bidrager med större belopp till skolans uppehållande än vad som lämnas från orten. Där, såsom vid vissa skolor, huvudsakliga ortsbidraget utgöres av elevavgifter

eller donationsmedel, torde en höjning av ortsbidraget för år 1917 icke ens vara möjlig att åstadkomma. Men även för andra skolor torde det komma att medföra betydliga svårigheter att till den redan påbörjade kursen erhålla dyrtidsanslag från orten. Då vidare uppställandet av ett dylikt villkor för statsanslagets utbekommande skulle medföra, att för största antalet skolor dyrtidsbidraget skulle kunna utbetalas först långt sedan kursen avslutats, ett förhållande som skulle vålla lärarna stora olägenheter, anser sig lantbruksstyrelsen icke böra föreslå en dylik anordning för den dyrtidshjälp, som är behöfvig för år 1917. För 1918 års tilläggsanslag torde däremot ett sådant villkor böra uppställas.

Under sådana förhållanden torde statsanslaget böra beräknas så, att dyrtidshjälpen för lärarna bestrides med statsmedel och övriga ökade kostnader med ortsbidrag. Lantbruksstyrelsen anser, att såsom statsbidrag för dyrtidstillägg åt lantmannaskolorna bör beviljas det belopp, som begärts av folkhögskollärarna, eller 250 kronor till varje lärare och därutöver 200 kronor till gift lärare, som har barn att försörja, intill ett belopp av 20 procent av det utgående statsanslaget. Därest ett belopp motsvarande tre femtedelar av det ökade statsanslaget lämnas skolorna genom ortsbidrag, erhålla dessa sålunda i dyrtidshjälp omkring 20 procent av hela det hittills utgående årsanslaget, en ökning, som, med åberopande av vad ovan anförts, torde vara tillräcklig ersättning för den minskning i penningvärdet, varigenom en del utgifter förhöjts.

På grund av vad sålunda anförts får lantbruksstyrelsen i underdånighet hemställa, att Eders Kungl. Maj:t täcktes föreslå riksdagen medgiva, att till med statsmedel understödd lantmannaskola dyrtidstillägg under åren 1917 och 1918 må, där sådant under annan form icke till vederbörande lärare redan utgår av statsmedel, beviljas skolan att utgå med 250 kronor för varje lärare vid skolan och därutöver med 200 kronor till en var dylik lärare, som är gift och har barn att försörja, dock ej till sammanlagt högre belopp än som motsvarar 20 procent av det enligt gällande bestämmelser nu utgående statsanslaget, med iakttagande, vad angår år 1918, av det villkor, att ortsbidraget, utöver vad som nu finnes stadgat, uppgår till minst tre femtedelar av dyrtidstillägget av statsmedel.»

Därefter hava till Kungl. Maj:t inkommit petitioner från styrelserna för 31 lantmannaskolor. I 25 av dessa petitioner göres framställning om enahanda förmåner, som begärts i kommitterades framställning den 12 december 1916. I de 6 återstående petitionerna begäres: i tre höjning endast av lärarlönerna; i en 15 procents förhöjning till driftkostnaderna och 25 procents förhöjning till lärare, i en »skäligt extra anslag» i anslutning till kommitterades framställning och i en 25 procents höjning till skolans utgifter i allmänhet. Därjämte har av lantbruksstyrelsen överlämnats framställning från en skolstyrelse om vidtagande av sådana ändringar i sättet och villkoren för åtnjutande av statsbidrag, att en nödig förbättring av lärarpersonalens avlöningsförmåner möjliggjordes. Från en annan skolstyrelse har inkommit protokollsutdrag, vari styrelsen uttalat sin livliga anslutning till kommitterades framställning. Ytterligare en skolstyrelse har i insänt protokollsutdrag instämt i petitionen, i vad

den avser dyrtidstillägg åt lärarna. Inalles hava sålunda 34 skolstyrelser uttalat sig för ökat bidrag av staten under nuvarande tid. Då lantmannaskolornas hela antal är 44, hava alltså 10 icke ansett sig böra ingiva någon framställning, ehuru de blivit av kommitterade därtill uppmånade.

*Departements-
chefer.*

Det är givet, att uppehållandet av verksamheten vid lantmannaskolorna under nuvarande förhållanden kräver större kostnader än eljest. I likhet med lantbruksstyrelsen finner jag emellertid icke tillräcklig anledning för staten att träda emellan för övertagande av någon del av dessa ökade kostnader i annan mån än som kan avse ett visst tillägg till lärarnas avlöningar. Övriga kostnadsökningar synas böra helt och hållet bestridas genom bidrag från orten. I överensstämmelse med vad Kungl. Maj:t föreslagit i en den 14 april 1917 beslutad proposition angående tillfällig löneförbättring åt lärare vid folkhögskolor bör den ifrågasatta dyrtidshjälpen icke utgå till skolorna utan direkt i form av tillfällig löneförbättring för lärarna.

Ehuru väl staten icke lämnat några föreskrifter angående storleken av lantmannaskollärarnas avlöningar, kan det förutsättas, att de tillgängliga medlen icke annat än i undantagsfall medgiva tilldelande av högre löner än dem, som ovan angivits såsom grundläggande för statsbidragets beräkning. Av de visserligen ej fullständiga uppgifter, som bifogats petitionerna, framgår, att avlöningsförhållandena äro synnerligen växlande, vilket torde bero på flera skilda orsaker, såsom skolans förening med folkhögskola, skolans storlek, dess egenskap av A- eller B-skola, kursens längd, förekomsten av en andra årskurs, lärarantalet, lärarnas tjänstår, lärarnas undervisningsskyldighet m. m. Uppgifterna angiva avlöningar, som växla för föreståndare mellan 1,500 och 5,000 kronor och för förste lärare mellan 1,400 och 3,000 kronor. Vid några skolor finnes anställd även en andre lärare, påtagligen för parallellundervisningens skull, med avlöning växlande mellan 750 och 2,800 kronor. Då avlöningarna växla i så hög grad, som dessa uppgifter utvisa, är det tydligt, att de anspråk på dyrtidshjälp, som skäligen må böra tillgodoses, även äro mycket olika. Detta torde även kunna anses framgå därav, att ett ganska betydligt antal av skolstyrelserna icke ansett sig böra göra någon framställning om ökat statsbidrag samt att även av dem, som gjort sådan framställning, olika förslag framlagts. Det vill därför synas mig, som om det knappast är möjligt att nu finna en för alla fall tillämplig gemensam grund för dyrtidstilläggets beräkning, utan lär det vara nödvändigt, att Kungl. Maj:t, såsom även föreslagits i fråga om den tillfälliga löne-

förbättringen till folkhögskollärarna, erhåller rätt stor frihet att avpassa statsbidraget efter omständigheterna.

Vissa grunder för dylikt bidrags medgivande måste emellertid uppställas. I anslutning till vad som föreslagits i nyssnämnda proposition angående lärarna vid folkhögskolor synes mig dyrtidshjälpen böra utgå med särskilda belopp för den ordinarie kursen och för den andra kursen under året, där sådan är anordnad. Likaledes anser jag ett särskilt familjetillägg böra tilldelas dem, som äro familjeförsörjare. Därjämte torde det vara nödvändigt att fastslå vissa maximibelopp för dyrtidshjälpen.

Petitionärerna hava beträffande storleken av det dyrtidstillägg, som må beräknas, i allmänhet ifrågasatt, att detsamma, vad staten beträffade, skulle utgöra 25 procent av det ordinarie statsbidraget. Då detta statsbidrag för en skola utan parallellundervisning i regel utgör 5,000 kronor, skulle denna begäran alltså avse en bidragsökning för sådan skola med 1,250 kronor. Då vidare enligt förenämnda beräkningar av 1907 års kommitté de ordinarie lärarlönerna vid sådan skola uppgå tillhoppa till 5,000 kronor, blir ökningen härigenom för dem 25 procent. I fall någon del av bidraget skulle användas till ökning av extralärarnas arvoden, bleve bidraget till de ordinarie förhållandevis mindre. Hur som helst, finner jag denna begäran innefatta alltför stora anspråk på statsverket, helst med hänsyn till de belopp för tillfällig löneförbättring, som av Kungl. Maj:t föreslagits såväl i nyssnämnda proposition angående folkhögskollärarna som i proposition den 16 mars 1917, nr 148, ifråga om jämförliga lärargrupper vid vissa andra läroanstalter.

Lantbruksstyrelsen har ifrågasatt 250 kronor till varje lärare och därutöver 200 kronor till gift lärare, som har barn att försörja. Denna metod har fördelen av rätt stor enkelhet och överensstämmer ganska nära med vad som föreslagits beträffande folkhögskolorna. Jag finner mig kunna biträda densamma vad de ordinarie lärarna beträffar, dock med jämkningar såtillvida, att, för vinnande av likhet med sistnämnda förslag, dels för en andra årskurs må till lärare utgå 100 kronor, dels alla beloppen angivas såsom maximibelopp, och dels familjetillägget tillkommer endast ordinarie lärare, som har eget äkta barn under 18 års ålder.

Lantbruksstyrelsens förslag innefattar icke några särskilda bestämmelser för extralärarna. Dylika bestämmelser synas mig dock nödvändiga. Dessa lärares tjänstgöring är emellertid så växlande, att det är ännu svårare att för dem fastställa några allmänna regler än beträffande de ordinarie. För åtnjutande av tillfällig löneförbättring synes mig böra krävas en minsta tjänstgöring av 15 timmar i veckan. Högsta beloppet

av sådan löneförbättring vill jag föreslå till 200 kronor för ordinarie kurs och 100 kronor för en andra årskurs. Familjetillägg bör icke utgå till extra lärare.

Med hänsyn till den ordinarie kursens normala fördelning på olika kalenderår synes mig den tillfälliga löneförbättringen för lantmannaskolornas lärarpersonal böra utgå för läsår, till vilket bör räknas en ordinarie kurs med eventuellt efterföljande andra årskurs. I nu förevarande framställning synes böra äskas anslag för läsåret 1917—1918. Jag kan alltså icke förorda dylikt anslag redan för innevarande läsår.

Det torde böra ankomma på Kungl. Maj:t att utfärda de närmare bestämmelser, som äro erforderliga för tillämpning av nu angivna grunder för den tillfälliga löneförbättringen.

Med ledning av tillgängliga uppgifter angående lärarnas antal har approximativt beräknats, att den av mig ifrågasatta tillfälliga löneförbättringen för läsåret 1917—1918 skulle betinga en kostnad av sammanlagt omkring 50,000 kronor. Lantbruksstyrelsen har föreslagit, att hela den föreslagna löneförbättringen skulle utgå av statsmedel och för år 1918 därutöver krävas ortsbidrag till minst tre femtedelar av dyrtidstillägget av statsmedel. I likhet med vad som föreslagits beträffande folkhögskollärarna anser jag emellertid, att viss del av själva löneförbättringen bör utgå från orten och torde, i överensstämmelse med förslaget beträffande sistnämnda lärare, sagda andel böra bestämmas till en tredjedel. För statens del skulle då ett belopp av 35,000 kronor kunna antagas bliva tillräckligt. Statsbidraget torde kunna utgå från det ordinarie förslagsanslaget till understöd åt lantmannaskolor.

Någon sådan begränsning till högst 20 procent av det nuvarande statsanslaget till skolan, som lantbruksstyrelsen föreslagit, synes icke erforderlig, då ortsbidrag kräves till själva löneförbättringen.

På grund av vad jag sålunda anfört hemställer jag, att Eders Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att för beredande under läsåret 1917—1918 av tillfällig löneförbättring åt lärare vid statsunderstödda lantmannaskolor statsbidrag må från det under nionde huvudtiteln uppförda ordinarie förslagsanslaget till understöd åt lantmannaskolor, efter Kungl. Maj:ts beprövande i varje särskilt fall, utgå enligt följande grunder, med rätt för Kungl. Maj:t att utfärda de närmare föreskrifter, som för tillämpning av dessa grunder äro erforderliga:

1) Den tillfälliga löneförbättringen utgår

a) med högst 250 kronor för ordinarie kurs och högst 100 kronor

för en andra årskurs samt därutöver med högst 200 kronor i familjetillägg till den, som vid läsårets början är anställd i egenskap av ordinarie lärare, under förutsättning att befattningshavaren vid denna tidpunkt har eget äkta barn, som icke uppnått 18 års ålder;

b) med högst 250 kronor för ordinarie kurs och högst 100 kronor för en andra årskurs till varje ordinarie lärare, som icke äger erhålla tillfällig löneförbättring enligt de i punkt a) angivna grunder; samt

c) med högst 200 kronor för ordinarie kurs och högst 100 kronor för en andra årskurs till varje icke ordinarie lärare, som har en tjänstgöringsskyldighet av minst 15 timmar i veckan.

2) Såsom bidrag till ifrågakvarande tillfälliga löneförbättring utgå av det belopp, som för varje särskilt fall må komma att bestämmas, två tredjedelar av statsmedel, under villkor att den återstående tredjedelen tillskjutes genom bidrag från orten, elevavgifter inräknade.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställen behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall; och skulle proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, avlåtast till riksdagen.

Ur protokollet:
Olle Åkerberg.
